

การพัฒนาสมรรถนะตามหลักพุทธธรรมสำหรับบุคลากรอาชีวศึกษา
ของวิทยาลัยการอาชีพพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม*
DEVELOPMENT OF CAPABILITY ACCORDING TO ACCORDING TO
VOCATIONAL PERSONNEL OF BUDDHAMONTHON VOCATIONAL
INSTITUTES, NAKORNPATTHOM PROVINCE

ปัทมณูญ์ ลอยชื่น

Papun Loychun

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Corresponding Author E-mail: papun.ceo@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. ศึกษาสมรรถนะของบุคลากรอาชีวศึกษา 2. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างหลักไตรสิกขากับการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรอาชีวศึกษา และ 3. แนวทางการพัฒนาสมรรถนะตามหลักพุทธธรรมสำหรับบุคลากรอาชีวศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี โดยเชิงปริมาณ ประชากร ได้แก่ บุคลากรอาชีวศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม จำนวน 58 คน ใช้ประชากรทั้งหมด เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์โดยหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์ ส่วนเชิงคุณภาพ เก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 9 รูปหรือคน โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีพรรณนา

ผลการศึกษาพบว่า 1. สมรรถนะบุคลากรอาชีวศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2. ความสัมพันธ์ระหว่างหลักไตรสิกขากับการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรอาชีวศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม พบว่า หลักไตรสิกขากับการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรอาชีวศึกษา โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับปานกลาง ($R = .859^{**}$) 3. แนวทางการพัฒนาสมรรถนะตามหลักพุทธธรรมสำหรับบุคลากรอาชีวศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพพุทธมณฑล เน้นให้ผู้บริหารมีความรู้ ความสามารถ และความพร้อมในการปฏิบัติงาน โดยเน้นความถูกต้อง รวดเร็ว และมีคุณภาพ การพัฒนาสมรรถนะบุคลากรต้องใช้หลาย

องค์ประกอบ เช่น การสื่อสารที่มีสติ การวางแผนและบริหารจัดการด้วยการวิเคราะห์ การทำงานเป็นทีมโดยเคารพความคิดเห็น การมองการณ์ไกลในเชิงกลยุทธ์ การยืดหยุ่นต่อโลกาภิวัตน์ และการบริหารตนเองด้วยสติ สมาธิ และปัญญา การบูรณาการหลักไตรสิกขา (ศีล สมาธิ ปัญญา) เป็นหัวใจของการพัฒนาสมรรถนะทำให้บุคลากรมีความสัมพันธ์ดี ในที่ทำงาน ควบคุมอารมณ์ และแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: การพัฒนาสมรรถนะ; หลักไตรสิกขา; บุคลากรอาชีวศึกษา

Abstract

The objectives of this research article were: 1. To study the competencies of vocational education personnel. 2. To study the relationship between the Threefold Principles and the development of competency of vocational education personnel and 3. To study guidelines for developing competency according to Buddhadhamma principles for vocational education personnel of Phutthamonthon Vocational Institutes. Nakhon Pathom Province, conducted by the mixed research methods. The quantitative research, data were collected from 58 persons who were vocational education personnel of Phutthamonthon Vocational Institute. Nakhon Pathom Province, using the total population. Data were collected using questionnaires, analyzed by finding frequency, percentage, mean, and standard deviation and the Correlations Coefficient. The qualitative research section Data were collected from 9 key informants using in-depth interviews. and analyzed the data using descriptive interpretation.

The results of the study were found that: 1. Competency of vocational personnel at Phutthamonthon Vocational Institute, Nakhon Pathom Province, by overall, was at a high level. 2. The relationship between Tisikkha principles and the competencies development of vocational education personnel at Phutthamonthon Vocational Institute Nakhon Pathom Province were found that the Threefold Training or Tisikkha principles and the competency development of vocational education personnel, by overall, was at a moderate positive relationship ($R = .859^{**}$). 3. Guidelines for developing competencies according to Buddhist principles for vocational personnel of Phutthamonthon Vocational Institute emphasized that executives had

knowledge, ability, and readiness to perform their jobs. Emphasis was placed on accuracy, speed, and quality. Developing personnel competencies required many elements, such as conscious communication, planning and management with analysis, working as a team by respecting opinions, foresight Strategically, resilience to globalization and self-management with mindfulness, concentration, and wisdom. Integrating Tisikkha principles (precepts, concentration, and wisdom) was the heart of competency development, allowing personnel to have good relationships at work, controlling emotions, and solve problems effectively.

Keyword: Competency Development; Threefold Principle; Vocational Education Personnel

บทนำ

การพัฒนากำลังคนของไทยกำลังเผชิญกับความท้าทายจากการเป็นสังคมสูงวัย ทำให้ขาดแคลนแรงงานและผลิตภาพลดลง โดยเฉพาะในช่วงโควิด-19 นอกจากนี้ การเปลี่ยนแปลงด้านดิจิทัลและเทคโนโลยีที่รวดเร็วทำให้ภาคเอกชนหันมาเน้นการสรรหาค nhânตามสมรรถนะมากกว่าคุณวุฒิ การพัฒนาทุนมนุษย์จึงมุ่งปรับปรุงคุณภาพการศึกษา ใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรม รวมถึงลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา โดยเน้นการสนับสนุนผู้ด้อยโอกาสผ่านกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2565)

การศึกษาด้านอาชีวศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ โดยมุ่งพัฒนาคนไทยให้มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มาตรฐาน 20 (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2562) เน้นให้การฝึกอบรมวิชาชีพจัดขึ้นในสถานศึกษาของรัฐ เอกชน หรือโดยความร่วมมือกับสถานประกอบการ เพื่อใช้เป็นกลไกสำคัญในการปฏิรูปอาชีวศึกษาของชาติ (สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, 2542) โดยวิทยาลัยการอาชีพได้ถูกจัดตั้งขึ้นโดยกรมอาชีวศึกษาในปี พ.ศ. 2530 เพื่อจัดการศึกษาวิชาชีพทั้งในและนอกระบบ ต่อมาในปี พ.ศ. 2535-2539 ได้จัดตั้งวิทยาลัยเพิ่มเติม 93 แห่ง โดยเฉพาะวิทยาลัยการอาชีพระดับอำเภอ 60 แห่ง เพื่อขยายโอกาสทางการศึกษาและสนับสนุนการพัฒนาชนบท ปัจจุบันมีวิทยาลัยการอาชีพสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา 141 แห่งทั่วประเทศ (สิทธิพงศ์ นักแอน همان และคณะ, 2559)

บุคลากรอาชีวศึกษาจึงมีส่วนสำคัญอย่างมากต่อการยกระดับการผลิตและพัฒนา กำลังคนอาชีวศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยเฉพาะการพัฒนาครูและบุคลากรอาชีวศึกษาให้มีคุณภาพสามารถผลิตและพัฒนา กำลังคนให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานเป็นความท้าทายที่สำคัญ เนื่องจาก ความรู้และทักษะต่าง ๆ มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาการพัฒนาครูอาชีวศึกษาให้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกจึงมีความจำเป็น และที่สำคัญคือการมีส่วนร่วม จากภาครัฐและภาคเอกชน ที่มีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรงในอาชีพ (Public-Private Partnership) สำนักพัฒนาสมรรถนะครูและบุคลากรอาชีวศึกษา ซึ่งเป็นหน่วยงานในสังกัด สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สุรพงษ์ เอ็มอุทัย, 2564) มีหน้าที่หลักในการ ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนในการฝึกอบรมและพัฒนาครู และบุคลากรอาชีวศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์และพันธกิจ ยุทธศาสตร์ เป้าหมาย และกลยุทธ์ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาที่ได้กำหนดไว้ และตามกฎหมาย ที่เกี่ยวข้อง จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมียุทธศาสตร์ที่มีความรู้ ความสามารถ และ ทักษะที่เหมาะสมในการปฏิบัติงาน อีกทั้งยังต้องมีสมรรถนะหลักและสมรรถนะที่จำเป็นต่อ การปฏิบัติงาน เพื่อสร้างผลสัมฤทธิ์ที่มีประสิทธิภาพ ตลอดจนสร้างความพึงพอใจให้กับ ประชาชนซึ่งระบบสมรรถนะที่ใช้ในการบริหารทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรจะช่วยให้ เป้าหมายและภารกิจขององค์กรประสบความสำเร็จ

ดังนั้น เพื่อให้การพัฒนาสมรรถนะบุคลากรอาชีวศึกษาเป็นไปอย่างยั่งยืน ผู้วิจัยได้ นำแนวคิดการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรของเฮลริเกิล และคณะ (Hellriegel et al., 2005) มาใช้ประกอบด้วย 1. สมรรถนะในการสื่อสาร 2. สมรรถนะในการวางแผนและการบริหารจัดการ 3. สมรรถนะในการทำงานเป็นทีม 4. สมรรถนะในการปฏิบัติเชิงกลยุทธ์ 5. สมรรถนะในการตระหนักรับรู้เรื่องโลกาภิวัตน์ 6. สมรรถนะในการบริหารตนเอง และ ผู้วิจัยได้นำหลักธรรมไตรสิกขามาประยุกต์ใช้เพื่อให้การพัฒนาสมรรถนะดียิ่งขึ้น ได้แก่ 1. ศีล ฝึกอบรมพฤติกรรมทางกายและวาจาเพื่อเสริมสร้างสุขภาวะทางจิต ปลูกฝังความคิด ดี มีระเบียบวินัย และยึดมั่นในจริยธรรม 2. สมาธิ ฝึกอบรมจิตให้มีสติ ความดี ความสงบ และมีคุณธรรมพื้นฐาน 3. ปัญญา ฝึกอบรมปัญญาให้มีความรู้ ความเข้าใจ และสติรู้เท่าทัน (พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต), 2548) อย่างไรก็ตาม การพัฒนาสมรรถนะบุคลากร อาชีวศึกษาซึ่งขาดการติดตามและประเมินผลหลังการพัฒนา รวมถึงการนำหลักธรรมมาใช้ อย่างเหมาะสมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานการใช้หลักไตรสิกขา (ศีล สมาธิ ปัญญา) สามารถช่วยพัฒนาตนเองในการทำงานได้ โดยศีลเน้นการอบรมความประพฤติ สมาธิเน้น การฝึกจิตให้มั่นคง และปัญญาเน้นการอบรมความรู้เพื่อให้เข้าใจตามความเป็นจริง จึงควร ศึกษาและพัฒนาสมรรถนะตามหลักพุทธธรรมสำหรับบุคลากรอาชีวศึกษาของวิทยาลัยการ

อาชีพพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม เพื่อให้การพัฒนามีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสมรรถนะของบุคลากรอาชีวศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างหลักไตรสิกขากับการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรอาชีวศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม
3. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะตามหลักพุทธธรรมสำหรับบุคลากรอาชีวศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม

วิธีดำเนินการวิจัย

1. รูปแบบการวิจัย

เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methods Research) มีทั้งการวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัยเชิงคุณภาพมุ่งเน้นการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis)

2. ประชากร และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

2.1 ประชากร คือ บุคลากรอาชีวศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม จำนวน 58 คน โดยใช้ประชากรทั้งหมด (วิทยาลัยการอาชีพพุทธมณฑล, 2565)

2.2 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 9 รูปหรือคน ได้แก่ 1. กลุ่มผู้บริหาร ครู นักเรียน วิทยาลัย จำนวน 6 คน 2. กลุ่มนักวิชาการด้านพระพุทธศาสนา จำนวน 1 คน และ 3. กลุ่มนักวิชาการด้านรัฐประศาสนศาสตร์ จำนวน 2 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 การวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล โดยผู้วิจัยหาค่าความเชื่อมั่นตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach, 1971) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.945

3.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล โดยได้ตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย จากคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 การวิจัยเชิงปริมาณ เก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม

4.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์

5. การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 การวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์

5.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ วิเคราะห์เนื้อหาจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญด้วยวิธีการพรรณนา

ผลการวิจัย

1. สมรรถนะบุคลากรอาชีวศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม ดังตารางที่ 1 และ 2 ดังนี้

1.1 หลักไตรสิกขากับการพัฒนาสมรรถนะของบุคลากรอาชีวศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม จำแนกตามหลักไตรสิกขา 3 ได้แก่ 1. ศील พุทธิกรรม 2. สมาธิ จิตใจ 3. ปัญญา องค์กรความรู้ ดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการปฏิบัติตามหลักไตรสิกขา โดยภาพรวม

ข้อที่	หลักไตรสิกขา	ระดับการปฏิบัติ		
		μ	σ	แปลผล
1.	ศีล พุทธิกรรม	4.29	0.68	มาก
2.	สมาธิ จิตใจ	4.34	0.64	มาก
3.	ปัญญา องค์กรความรู้	4.31	0.65	มาก
ภาพรวม		4.43	0.50	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า บุคลากรบุคลากรอาชีวศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม ตามหลักไตรสิกขา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu=4.43$, $\sigma=0.50$)

1.2 สมรรถนะบุคลากรอาชีวศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม ตามตัวแปรทั้ง 6 ด้าน ประกอบด้วย 1. สมรรถนะในการสื่อสาร 2. สมรรถนะในการวางแผนและการบริหารจัดการ 3. สมรรถนะในการทำงานเป็นทีม 4. สมรรถนะในการปฏิบัติเชิงกลยุทธ์ 5. สมรรถนะในการตระหนักรู้เรื่องโลกาภิวัตน์ และ 6. สมรรถนะในการบริหารตนเอง ดังนี้

ตารางที่ 2 สมรรถนะบุคลากรและระดับการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรอาชีวศึกษาของ
วิทยาลัยการอาชีพพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม โดยภาพรวม

ข้อที่	สมรรถนะบุคลากร	ระดับการปฏิบัติ		
		μ	σ	แปลผล
1.	สมรรถนะในการสื่อสาร	4.43	0.60	มาก
2.	สมรรถนะในการวางแผนและการบริหารจัดการ	4.31	0.65	มาก
3.	สมรรถนะในการทำงานเป็นทีม	4.33	0.63	มาก
4.	สมรรถนะในการปฏิบัติเชิงกลยุทธ์	4.31	0.63	มาก
5.	สมรรถนะในการตระหนักรู้เรื่องโลกาภิวัตน์	4.36	0.61	มาก
6.	สมรรถนะในการบริหารตนเอง	4.41	0.60	มาก
ภาพรวม		4.43	0.50	มาก

จากตารางที่ 2 สมรรถนะบุคลากรและระดับการปฏิบัติ การพัฒนาสมรรถนะบุคลากรอาชีวศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม ด้านสมรรถนะในการสื่อสาร พบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu=4.43$, $\sigma=0.50$)

2. ความสัมพันธ์ระหว่างหลักไตรสิกขา กับการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรอาชีวศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างหลักไตรสิกขา กับการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรอาชีวศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม

ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม						
	การพัฒนาสมรรถนะบุคลากรอาชีวศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม	1. สมรรถนะในการสื่อสาร	2. สมรรถนะในการวางแผนและการบริหารจัดการ	3. สมรรถนะในการทำงานเป็นทีม	4. สมรรถนะในการปฏิบัติเชิงกลยุทธ์	5. สมรรถนะในการตระหนักรู้เรื่องโลกาภิวัตน์	6. สมรรถนะในการบริหารตนเอง
หลักไตรสิกขา	.859**	.485**	.335*	.434**	.406**	.398**	.601**
1. ศีล พุทธธรรม	.243**	.117**	.306**	.182	.320*	.248	.335**
2. สมาธิ จิตใจ	.407**	.804**	.960**	.891**	.826**	.844**	.681**
3. ปัญญา องค์ความรู้	.442**	.731**	.877**	.895**	.830**	.765**	.690**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 3 พบว่า หลักไตรสิกขา กับการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรอาชีวศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม มีความสัมพันธ์กันดังนี้

สมมติฐานที่ 1 หลักไตรสิกขา กับการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรอาชีวศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ไตรสิกขา กับการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรอาชีวศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับมาก ($R=.859^{**}$)

หลักไตรสิกขา กับการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรอาชีวศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า หลักไตรสิกขา กับการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรอาชีวศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม ด้านสมรรถนะในการสื่อสาร โดยภาพรวม มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับน้อย ($R=.485^{**}$)

หลักไตรสิกขา กับการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรอาชีวศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า หลักไตรสิกขา กับการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรอาชีวศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม ด้านสมรรถนะในการวางแผนและการบริหารจัดการ โดยภาพรวม มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับน้อย ($R=.335^{**}$)

หลักไตรสิกขา กับการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรอาชีวศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า หลักไตรสิกขา กับการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรอาชีวศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม ด้านสมรรถนะในการทำงานเป็นทีม โดยภาพรวม มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับน้อย ($R=.434^{**}$)

หลักไตรสิกขา กับการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรอาชีวศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า หลักไตรสิกขา กับการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรอาชีวศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม ด้านสมรรถนะในการปฏิบัติเชิงกลยุทธ์ โดยภาพรวม มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับน้อย ($R=.406^{**}$)

หลักไตรสิกขา กับการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรอาชีวศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า หลักไตรสิกขา กับการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรอาชีวศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม ด้านสมรรถนะในการตระหนักรู้เรื่องโลกาภิวัตน์ โดยภาพรวม มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับน้อย ($R=.398^{**}$)

หลักไตรสิกขา กับการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรอาชีวศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพ พุทธรณchol จังหวัดนครปฐม ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า หลักไตรสิกขากับการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรอาชีวศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพพุทธรณchol จังหวัดนครปฐม ด้านสมรรถนะในการบริหารตนเอง โดยภาพรวม มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับปานกลาง ($R=.601^{**}$)

สมมติฐานที่ 2 คือ พฤติกรรม มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรอาชีวศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพพุทธรณchol จังหวัดนครปฐม ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า คือ พฤติกรรม กับการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรอาชีวศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพ พุทธรณchol จังหวัดนครปฐม โดยภาพรวม มีความสัมพันธ์เชิงบวก ในระดับปานกลาง ($R=.756^{**}$)

คือ พฤติกรรม กกับการการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรอาชีวศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพพุทธรณchol จังหวัดนครปฐม สมรรถนะในการสื่อสาร มีความสัมพันธ์เชิงบวก ในระดับน้อยมาก ($r=.117^{**}$)

คือ พฤติกรรม กกับการการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรอาชีวศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพพุทธรณchol จังหวัดนครปฐม สมรรถนะในการวางแผนและการบริหารจัดการ มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับน้อย ($r=.306^{**}$)

คือ พฤติกรรม กกับการการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรอาชีวศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพพุทธรณchol จังหวัดนครปฐม สมรรถนะในการทำงานเป็นทีม มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับน้อยมาก ($r=.182^{**}$)

คือ พฤติกรรม กกับการการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรอาชีวศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพพุทธรณchol จังหวัดนครปฐม สมรรถนะในการปฏิบัติเชิงกลยุทธ์ มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับน้อย ($r=.320^{**}$)

คือ พฤติกรรม กกับการการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรอาชีวศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพพุทธรณchol จังหวัดนครปฐม สมรรถนะในการตระหนักรู้เรื่องโลกาภิวัตน์ มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับน้อย ($r=.248^{**}$)

คือ พฤติกรรม กกับการการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรอาชีวศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพพุทธรณchol จังหวัดนครปฐม สมรรถนะในการบริหารตนเอง มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับน้อย ($r=.335^{**}$)

สมมติฐานที่ 3 สมภาจิ จิตใจ มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรอาชีวศึกษา ของวิทยาลัยการอาชีพพุทธรณchol จังหวัดนครปฐม ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า สมภาจิ จิตใจกกับการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรอาชีวศึกษา ของวิทยาลัยการอาชีพ พุทธรณchol จังหวัดนครปฐมโดยภาพรวม มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับน้อย ($R=.407^{**}$)

สมาธิ จิตใจ กับการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรอาชีวศึกษา ของวิทยาลัยการอาชีพ พุทธิมณฑล จังหวัดนครปฐม สมรรถนะในการสื่อสาร มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับมาก ($r=.804^{**}$)

สมาธิ จิตใจ กับการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรอาชีวศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพ พุทธิมณฑล จังหวัดนครปฐม สมรรถนะในการวางแผนและการบริหารจัดการมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับมาก ($r=.960^{**}$)

สมาธิ จิตใจ กับการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรอาชีวศึกษา ของวิทยาลัยการอาชีพ พุทธิมณฑล จังหวัดนครปฐม สมรรถนะในการทำงานเป็นทีม มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับมาก ($r=.891^{**}$)

สมาธิ จิตใจ กับการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรอาชีวศึกษา ของวิทยาลัยการอาชีพ พุทธิมณฑล จังหวัดนครปฐม สมรรถนะในการปฏิบัติเชิงกลยุทธ์ มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับมาก ($r=.826^{**}$)

สมาธิ จิตใจ กับการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรอาชีวศึกษา ของวิทยาลัยการอาชีพ พุทธิมณฑล จังหวัดนครปฐม สมรรถนะในการตระหนักรู้เรื่องโลกาภิวัตน์มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับมาก ($r=.844^{**}$)

สมาธิ จิตใจ กับการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรอาชีวศึกษา ของวิทยาลัยการอาชีพ พุทธิมณฑล จังหวัดนครปฐม สมรรถนะในการบริหารตนเอง มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับมาก ($r=.681^{**}$)

สมมติฐานที่ 4 ปัญญา องค์ความรู้ มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรอาชีวศึกษา ของวิทยาลัยการอาชีพพุทธิมณฑล จังหวัดนครปฐม ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัญญา องค์ความรู้ กับการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรอาชีวศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพพุทธิมณฑล จังหวัดนครปฐม โดยภาพรวม มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับน้อย ($R=.442^{**}$)

ปัญญา องค์ความรู้ กับการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรอาชีวศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพพุทธิมณฑล จังหวัดนครปฐม สมรรถนะในการสื่อสาร มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับปานกลาง ($r=.731^{**}$)

ปัญญา องค์ความรู้ กับการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรอาชีวศึกษา ของวิทยาลัยการอาชีพพุทธิมณฑล จังหวัดนครปฐม สมรรถนะในการวางแผนและการบริหารจัดการ มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับมาก ($r=.877^{**}$)

ปัญญา องค์ความรู้ กับการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรอาชีวศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพพุทธิมณฑล จังหวัดนครปฐม สมรรถนะในการทำงานเป็นทีม มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับมาก($r=.895^{**}$)

ปัญญา องค์กรความรู้ กับการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรอาชีวศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม สมรรถนะในการปฏิบัติเชิงกลยุทธ์ มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับมาก ($r=.830^{**}$)

ปัญญา องค์กรความรู้ กับการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรอาชีวศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม สมรรถนะในการตระหนักรู้เรื่องโลกาภิวัตน์ มีความสัมพันธ์เชิงบวก ในระดับปานกลาง ($r=.765^{**}$)

ปัญญา องค์กรความรู้ กับการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรอาชีวศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม สมรรถนะในการบริหารตนเอง มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับปานกลาง ($r=.690^{**}$)

3. แนวทางการพัฒนาสมรรถนะตามหลักพุทธธรรมสำหรับบุคลากรอาชีวศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพพุทธมณฑล เน้นให้ผู้บริหารมีความรู้ ความสามารถ และความพร้อมในการปฏิบัติงาน โดยเน้นความถูกต้อง รวดเร็ว และมีคุณภาพ การพัฒนาสมรรถนะบุคลากรต้องใช้หลายองค์ประกอบ เช่น การสื่อสารที่มีสติ การวางแผนและบริหารจัดการด้วยการวิเคราะห์ การทำงานเป็นทีมโดยเคารพความคิดเห็น การมองการณ์ไกลในเชิงกลยุทธ์ การยืดหยุ่นต่อโลกาภิวัตน์ และการบริหารตนเองด้วยสติ สมาธิ และปัญญา การบูรณาการหลักไตรสิกขา (ศีล สมาธิ ปัญญา) เป็นหัวใจของการพัฒนาสมรรถนะทำให้บุคลากรมีความสัมพันธ์ดีในที่ทำงาน ควบคุมอารมณ์ และแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้บุคลากรสามารถพัฒนาสมรรถนะได้ดีขึ้น

อภิปรายผลการวิจัย

1. การพัฒนาสมรรถนะให้สอดคล้องกับหลักไตรสิกขาของวิทยาลัยการอาชีพพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม จำแนกตามหลักไตรสิกขา พบว่าทั้ง 3 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก คือ ศีล พุทธิกรรม สมาธิ จิตใจ และปัญญา องค์กรความรู้ แสดงให้เห็นว่าการพัฒนาสมรรถนะโดยใช้หลักไตรสิกขา เป็นแนวทางการทำงานเพื่อให้ประสบความสำเร็จเพื่อจะทำให้องค์กรประสบผลสำเร็จในชีวิตและการงานได้ตามความมุ่งหวัง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพระอธิการสกายแลบ ธมฺมโร (2561) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารสถานศึกษาตามหลักไตรสิกขา ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิเขต 1 ผลการศึกษาพบว่า การบริหารงานบุคคลตามหลักไตรสิกขา ควรให้อากาศและสนับสนุนบุคคลที่มีความรู้ความสามารถบรรจุแต่งตั้งให้เหมาะสมกับงาน ด้านการบริหารงานทั่วไปตามหลักไตรสิกขา ควรมีการกระตุ้นให้เห็นถึงความสำคัญวัฒนธรรมและค่านิยม ด้านการบริหารงานวิชาการตามหลักไตรสิกขา ควรจัดกระบวนการเรียนรู้โดยจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมที่สอดคล้องกับความสนใจและความ

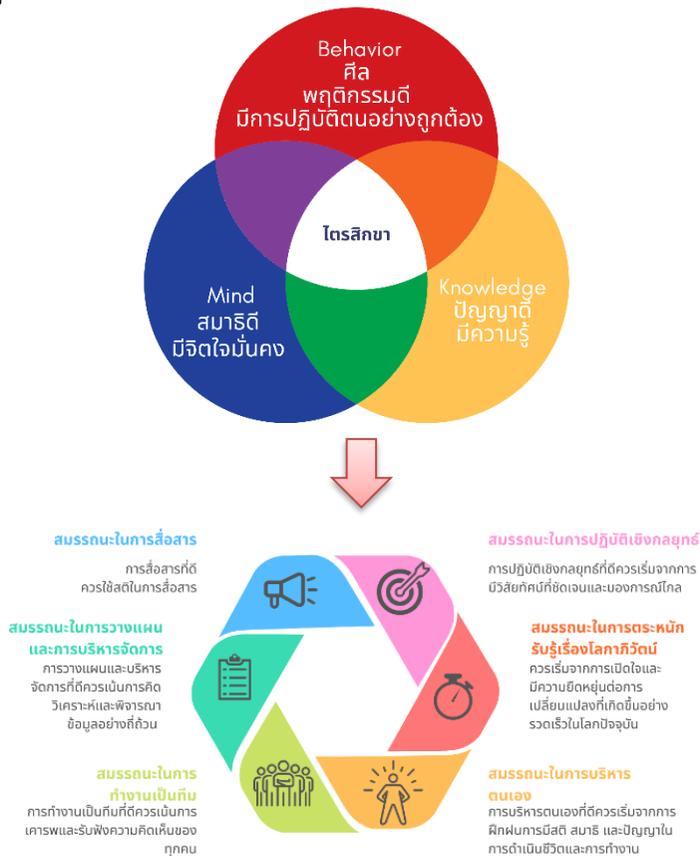
ถนัดของผู้เรียน ตามลำดับ และสอดคล้องกับงานวิจัยของพระครูวีระญาณสุนทร (จรินทร์ อาบคำ) (2554) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนามนุษย์ตามหลัก ไตรสิกขาในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตามหลักไตรสิกขา: กรณีศึกษาวัดตากฟ้า อำเภอตากฟ้า จังหวัดนครสวรรค์ พบว่า การพัฒนามนุษย์ให้ดำเนินชีวิตที่ดีเริ่มจากการรักษาศีล ขัดเกลาพฤติกรรม และฝึกการอยู่ร่วมกันอย่างเกื้อกูล ไตรสิกขาเป็นกระบวนการสำคัญที่พัฒนามนุษย์ผ่านศีล สมาธิ และปัญญา เพื่อให้ชีวิตและสังคมไปสู่เป้าหมายสูงสุดในปัจจุบันและอนาคต โดยเนื้อหาของไตรสิกขาสอดแทรกอยู่ในหลักธรรมต่าง ๆ

2. ความสัมพันธ์ระหว่างหลักไตรสิกขากับการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรอาชีวศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม อภิปรายได้ว่า ทั้ง 3 ด้านโดยรวมมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับมาก ได้แก่ 1. ศีล พฤติกรรม 2. สมาธิ จิตใจ 3. ปัญญา องค์ความรู้ เนื่องจากหลักไตรสิกขาในทางพระพุทธศาสนา คือ หลักการพัฒนาชีวิตเพื่อให้ประสบความสำเร็จเป็นคนสมบูรณ์แบบ และถ้าหากมีการปฏิบัติตามหลักไตรสิกขาในการทำงานก็ย่อมส่งผลถึงประสิทธิผลในการดำเนินงานด้านต่าง ๆ รวมถึงประสิทธิผลการบริหารงานด้านวิชาการของขององค์กร ดังนั้น จึงมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับงานวิจัยของพระสมณีก์ ฉีรปญโญ (2564) ได้วิจัยเรื่อง ศึกษาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุการพัฒนาสมรรถนะต้นแบบข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนนทบุรี ที่พบว่า หลักไตรสิกขาเพื่อการพัฒนาบุคคลประกอบด้วย ศีล การฝึกฝนในด้านของความประพฤติ สมาธิ การฝึกฝนในด้านของจิตใจ และ ปัญญา การพัฒนาในด้านการเรียนรู้ ส่งผลต่อสมรรถนะต้นแบบข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยรวมได้อย่างดียิ่งร้อยละ 84.20

3. แนวทางการพัฒนาสมรรถนะตามหลักพุทธธรรมสำหรับบุคลากรอาชีวศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพพุทธมณฑล อภิปรายได้ว่า สมรรถนะในการสื่อสาร ควรสื่อสารด้วยความจริงใจ เมตตา ใช้คำพูดสุภาพ เคารพผู้อื่น และเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม สมรรถนะในการวางแผนและบริหารจัดการ เน้นการมีสติ สมาธิ วิเคราะห์ข้อมูลถี่ถ้วน จัดลำดับความสำคัญอย่างรอบคอบ ไม่เร่งรีบในการตัดสินใจ สมรรถนะในการทำงานเป็นทีม ควรเคารพและรับฟังผู้อื่น ใช้เมตตาในการสื่อสาร แบ่งหน้าที่ชัดเจน ทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ ฝึกสติและการฟังอย่างตั้งใจ สมรรถนะในการปฏิบัติเชิงกลยุทธ์ ควรมีวิสัยทัศน์ชัดเจน วางแผนละเอียด ใช้ปัญญาและสติในการตัดสินใจ คำนึงถึงผลกระทบและผลลัพธ์ระยะยาว สมรรถนะในการตระหนักรับรู้เรื่องโลกาภิวัตน์ เปิดใจ ยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง เรียนรู้และเข้าใจความหลากหลายทางวัฒนธรรมและสังคม สมรรถนะในการบริหารตนเอง ฝึกสติ สมาธิ ปัญญา ควบคุมอารมณ์และความคิด เพื่อให้ตัดสินใจและดำเนินการได้อย่างมีเหตุผล สอดคล้องกับพระณธีรวิชัย คมภีรปญโญ (2560) ศึกษาเรื่อง

วิธีการพัฒนาสมรรถนะหลักของบุคลากรเทศบาลในยุคโลกาภิวัตน์ ตามหลักพุทธธรรมพบว่า ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์: เน้นพัฒนากายภาวนา ปรับปรุงสภาพแวดล้อมและระบบงาน ส่งเสริมสุขภาพบุคลากร โดยประยุกต์หลักอิทธิบาท 4 และพละ 5 ด้านความถูกต้องชอบธรรมและจริยธรรม: เน้นพัฒนาศีลภาวนา ส่งเสริมความซื่อสัตย์สุจริต รักษาศีล 5 ปฏิบัติตามจรรยาบรรณและอบรมด้านพระพุทธศาสนา ด้านความเข้าใจในองค์กรและระบบงาน: เน้นพัฒนาปัญญาภาวนา เพิ่มพูนความรู้ ทักษะ และทำให้องค์กรเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ โดยประยุกต์หลักสิกขา 3 และสัปปริสธรรม 7 ด้านบริการเป็นเลิศ: เน้นพัฒนาจิตตภาวนา ปลุกฝังจิตวิญญาณพระโพธิสัตว์ และจิตสาธารณะ โดยประยุกต์หลักมหาสติปัฏฐาน 4 และพรหมวิหารด้านการทำงานเป็นทีม: เน้นพัฒนาปัญญาภาวนา เปิดให้มีส่วนร่วมและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในทีม โดยประยุกต์หลักสังคหวัตถุ 4 และอปปริหานิยธรรม 7

องค์ความรู้จากการวิจัย

ภาพที่ 1 องค์ความรู้จากการวิจัย

จากภาพที่ 1 องค์ความรู้จากการวิจัยอธิบายได้ดังนี้

Behavior = คีล (พฤติกรรม) บุคคลกรมีการปฏิบัติตนอย่างถูกต้อง และอยู่ในกฎระเบียบขององค์กร เว้นจากการกระทำที่เป็นโทษหรือเป็นอันตรายต่อผู้อื่น และช่วยให้บุคลากรมีความสัมพันธ์ที่ดีในที่ทำงาน

Mind = สมาธิ (จิตใจ) บุคลากรมีการใช้สติและสมาธิในการทำงานมากขึ้น ช่วยให้บุคลากรสามารถควบคุมอารมณ์และความคิดได้ดีขึ้น ทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพและสามารถจัดการกับความเครียดหรืออุปสรรคต่าง ๆ ได้

Knowledge = ปัญญา (องค์ความรู้) บุคลากรมีการศึกษาหาความรู้และการฝึกฝนจิตใจให้มีความรอบรู้อยู่เสมอ ช่วยให้บุคลากรสามารถวิเคราะห์และแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิภาพ

การพัฒนาสมรรถนะบุคลากรใช้หลักไตรสิกขานี้ ต้องเป็นกระบวนการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและมีการสนับสนุนให้ความร่วมมือจากทุกฝ่ายภายในองค์กรในระยะยาว เพื่อให้บุคลากรอาชีพศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพครอบคลุม และมีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์ความเจริญทางองค์กรได้อย่างเต็มที่

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

วิทยาลัยการอาชีพควรมีนโยบายในการวางแผนและการบริหารจัดการบุคลากรในหน่วยงานให้สามารถกำกับ ติดตามประเมินผลการดำเนินงานให้สำเร็จจลุล่วงตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้ โดยให้บุคลากรในหน่วยงานสามารถวิเคราะห์นโยบายขององค์กรเพื่อกำหนดแผนงานของฝ่ายงานได้อย่างเท่าเทียม

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

ผู้บริหารควรปรับทัศนคติและพฤติกรรมในการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับหลักไตรสิกขา โดยคำนึงถึงเป้าหมายขององค์กร โดยช่วยปลูกฝังค่านิยมในการปฏิบัติงานสร้างการมีส่วนร่วม สร้างวัฒนธรรมการทำงานเป็นทีม เพื่อนำพาองค์กรไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการพัฒนาบุคลากรให้มีทักษะความรู้ความสามารถรอบด้าน โดยเฉพาะทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อให้บุคลากรปรับตัวและปรับเปลี่ยนรูปแบบการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน โดยหน่วยงานควรมีการกำหนดแผนการพัฒนาที่เป็นรูปธรรม

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การพัฒนาสมรรถนะของบุคลากรในระดับอุดมศึกษา เพื่อให้ได้องค์ความรู้เกี่ยวกับกลยุทธ์ที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนาสมรรถนะของบุคลากรในระดับอุดมศึกษา

2. ควรมีการวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพการพัฒนาสมรรถนะของบุคลากรในระดับอุดมศึกษา โดยประยุกต์ใช้หลักพุทธธรรมในการบริหารจัดการ เพื่อให้ทราบถึงประสิทธิผลจากการบริหารจัดการที่ได้ใช้หลักพุทธธรรมมาบูรณาการ

เอกสารอ้างอิง

พระครูวิโรฒสุนทร (จรินทร์ อาบคำ). (2554). *การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตามหลักไตรสิกขา:กรณีศึกษาวัดตากฟ้า อำเภอตากฟ้า จังหวัดนครสวรรค์* (วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารจัดการคณะสงฆ์). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

พระณธีรวิชัย คมภีรปัญญา. (2560). *การพัฒนาสมรรถนะหลักของบุคลากรเทศบาลในยุคโลกาภิวัตน์ตามหลักพุทธธรรม* (ดุชนิพนธ์พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต). (2548). *สุขภาวะองค์กรรวมแนวพุทธ* (พิมพ์ครั้งที่ 35). กรุงเทพฯ: สหธรรมิก.

พระสมนึก ธีรปัญญา. (2564). *โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุการพัฒนาสมรรถนะต้นแบบข้าราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนนทบุรี* (ดุชนิพนธ์พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

พระอธิการสกายแลบ ธมฺมธโร. (2561). *การบริหารสถานศึกษาตามหลักไตรสิกขาในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิเขต 1* (วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพุทธบริหารการศึกษา). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

วิทยาลัยการอาชีพพุทธมณฑล. (2565). *ข้อมูลบุคลากร*. สืบค้น 1 ตุลาคม 2565, จาก <https://www.biac.ac.th/human.html>

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. (2542). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542*. สืบค้น 19 สิงหาคม 2565, จาก <http://regu.tu.ac.th/quesdata/Data/A41.pdf>

- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). *หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติการจัดการอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพและระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2565). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13*. สืบค้น 1 ตุลาคม 2565, จาก <https://www.nesdc.go.th/>
- สิทธิพงษ์ นกแอนหมาน และคณะ. (2559). สมรรถนะผู้บริการสถานศึกษา วิทยาลัยการอาชีพ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. *วารสารหาดใหญ่วิชาการ*, 15(1), 43-58.
- สุรพงษ์ เอ็มอุทัย. (2564). แนวทางการพัฒนาครูและบุคลากรอาชีวศึกษา ประจำปี พ.ศ. 2556 เพื่อการขับเคลื่อนนโยบายการศึกษาเพื่ออาชีพและสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ. *วารสารวิชาการสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ 1*, 6(2), 003-012.
- Cronbach, L. J. (1971). *Essentials of psychological testing* (4th ed.). New York: Harper & Row.
- Hellriegel, D. et al. (2005). *Management: A Competency-Based Approach* (10th ed.). Singapore: Thomson South-Western.